СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го СЕРПНЯ 1949. No. 191. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 18, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

МІЛЬЙОН НОВИХ ДЖАБІВ ВОСЕНІ

Вашингтон, 16 серпня. — Президент Труман прийняв на конференції секретаря праці, Мориса Дж. Тобина і предсідника нюйорської біржі цінних паперів Еміла Шрама. Після конференції секретар виявив, що він розмовляв з президентом про положення на ринку праці. За його поглядом кількість станків при праці зростає і впродовж трьох місяців буде коло мільйона свіжих джабів. Це станеться тому, що теперішні припаси вже вичерпуються і мусить прийти до оживлення індустрії. Крім того з покінченням шкільних вакацій повернуть до шкіл студенти, які займають станки праці підчас вакацій.

Оживає бизнес.

Предсідник біржі, Еміл Шрам висловив погляд, що від кількох років слідний був упадок бизнесу тому, що податкова структура була помилкова. Щоб тому зарадити, він випрацював програму з чотирьох точок. Після розмови з президентом він виявив, що президент годиться з поглядом, що бизнес мусить бути втриманий на належній висоті. Шрам тоді сказав президентові, що вже появляються віщі знаки на оживлення бизнесу.

Департамент торгівлі признає, що вартість матеріялів й услуг в другому чвертьріччі біжучого року впав далеко нижче в порівнянні з упадком в першому чвертьроці тому, що вирібники старалися випродувати без резбору нагромаджені припаси, замісць втримувати їх резерви. Цій обставинні треба приписати упадок числа станків при праці.

ОБМЕЖЕННЯ ВУГІЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ НЕЗАКОННЕ.

Вашинґтон. — Доналдсон Ричберґ, звісний адвокат, знавець робітничих справ, дораджує конгресовій комісії випрацювати додаток до Акту Клейтона щоб обмежити діяльність юній до „правильних діянь". Ричберґ складав свідоцтво перед сенатською банковою комісією в справі звуження діяльности юній і заявив, що наказ майнерської юнії, щоб обмежити працю до трьох днів в продукції мягкого вугілля, є явним поломанням теперішніх законів. Акт Клейтона має на меті управильнити діяльність робітничих юній.

НЕМА ФОНДІВ НА ЕКСПЕДИЦІЮ БИРДА.

Вашинґтон. — Команда маринарки виявляє, що бюджетові обмеження не дозволяють їй здійснити замисли вислати ще цього року експедицію до південного бігуна з адміралом Р. Бирдом на чолі. Виправа була плянована на осінь біжучого року. Вона мала обіймати вісім кораблів і 3,500 осіб. Її відложено на необмежений час. Попередна виправа Бирда була взимі 1946-47 рр.

ВИПРАВА ПІД ВОДУ НА 4,500 СТІП.

Смоґлерс Ков, Каліфорнія, 16 серпня. — Отіс Бартон, звісний дослідник морського дна, відбув виправу до глибини 4,500 стіп і осягнув рекорд. Бартон має 48 літ життя, покінчив Гарвардський університет і від літ займається морськими студіями. Теперішню виправу на морське дно він відбув на Тихому океані, у віддалі 35 миль від Санта Барбара. Його прилад — це бентоскоп. Є це дзвін з кованої сталі, якого промір виносить 58 цалів. Цей дзвін спущено на дно моря з корабля сталевою линвою грубости пять з половиною цалів. До неї був прикріплений телефонічний дріт. Після повороту Бартон сказав, що є більше життя в глибині 2,000 стіп, ніж в глибині 4,500 стіп.

СЕНАТ НЕ ҐОДИТЬСЯ НА СТВОРЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОБРОДІЙНОСТИ.

Сенат 60 голосами проти 32 ухвалив відкинути плян адміністрації, опертий на пропозиції комісії Ґувера, щоб перемінити Федеральну Агенцію Забезпечень на окремий департамент добродійности з окремим секретарем, який мав би засідати в кабінеті президента. Є це перша поразка адміністрації в її плянах для реорганізації екзекутивної ділянки уряду. Досі уряд предявив сім точок реорганізації.

ОДОБРИЛИ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ПОБУДОВУ

Банкова комісія палати репрезентантів формально прийняла новий бил про побудову домів середнезаможними людьми. Бил має на меті допомогти одиницям дістати позички з федеральних фондів. Цей законопроєкт схожий на проєкт сенатської комісії, тільки нема в ньому постанови в справі позичок для кооперативних спілок. Оба били передбачують фонд з $300,000,000 на позички для ветеранів.

Конгрес працює вже під вижиданням вакацій, які мали б початися 22 серпня. З важливіших законопроєктів, придуманих урядом, є вигляди на ухвалення билу про мінімальну робітничу заплату, про допомогу закордонним державам, про знесення податку від олеомаргарини, про допущення більшого числа імігрантів. Вакації мали б тривати тільки два тижні, як це плянує палата репрезентантів. Сенатські провідники відкидають цю пропозицію.

СВІДОК НА КОМУСІСТИЧНІМ ПРОЦЕСІ БУВ ПРОВІДНИКОМ ПІКЕТИ ПРОТИ СУДУ.

Ню Йорк. — При перехресних питаннях, ставлених свідкові Гавердові Джансонові на розправі проти комуністичних провідників, свідок признався, що він був провідником большевицьких демонстрантів, які переводили пікету перед будинком федерального суду, де ведеться розправа. Свідок відмовився виявити імена інших комуністів і на запит судді Медіни заявив, що робить це за вказівками адвоката оборони. Підчас перехресних питань прокуратора Джансон змінив свої зізнання, наче б то наміром комуністів була тільки мирна переміна. Він признав прокураторові рацію, що в писаннях Сталіна є місця про необхідність насилля й заведення диктатури підчас революції.

УХВАЛЕНО НОВІ ФОНДИ НА „ГОЛОС АМЕРИКИ"

Вашингтон, 16 серпня. — Комісія приділів палати репрезентантів ухвалила додати $11,500,000 на побудову нових засобів для протиділання советським радієвим станціям, які успішно заглушують американські радієві програми, висилані до підсоветських земель. Американські військові знавці виявили, що радієві програми „Голосу Америки" багато шкодять комуністичному режімові в Европі. Лютенант-ґенерал Алберт С. Ведемейер, заступник голови ген. штабу армії сказав комісії, що психологічна війна, яку веде „Голос Америки" є першою оборонною лінією" і, якщо вона буде належно ведена, вона зможе заступити фізичну силу для стримання наїзду агресивних націй.

Щоб це осягнути, Америка, мусить переводити військову підготову на таку скалю, щоб Росія зрозуміла, що це справжні воєнні наміри. Ведемейер признав, що Злучені Держави мають небагато агентів у нутрі Росії й тому ми не дістаємо звідти належних звідомлень. Нам треба післати туди наші брошури й нових агентів.

Асистент секретаря стейту Джордж В. Аллен пригадав, що Росія вклала велетенські суми в виряд для заглушення американських радієвих програм, тому Америка мусить поробити додаткові зарядження, щоб посилити голос демократії.

АРГЕНТИНСЬКА ПОЛІТИКА ОСТАЄТЬСЯ БЕЗ ЗМІН

Буенос Айрес, 16 серпня. — Пісдя уступлення міністра закордонних відносин Брамуглії президент Перон назначив на його місце Іполіта Хезуса Паза. Новий міністер сказав, що він приходить на місце попередника як людини, а не на місце попереднього політика. Його завданням буде втримати „так зване аргентинське становище", зайняте свого часу президентом Пероном.

ВАТИКАН ЗЛАГІДНЮЄ ЕКСКОМУНІКАЦІЙНИЙ ДЕКРЕТ ЩОДО ПОДРУЖЖЯ

Рим, 17 серпня. У Ватикані офіціяльно проголошено деякі „вияснення", а не зміни, недавнього ексокмунікаційного декрету проти комуністів. У вясненнях дозволяється католицьким священикам неактивних комуністів, з передумовою, що вони христитимуть своїх дітей у католицькій вірі.

В ЮГОСЛАВІЇ ПОКАРАНО 1,467 ВОРОГІВ ТІТА

Белґрад, 17 серпня. Югославський уряд проголосив, що досі покарано всіх 1,467 ворогів маршала Тіта, не називаючи висоти та якости кари.

АМЕРИКА ЗМЕНШИТЬ ПЕРСОНАЛ В НІМЕЧЧИНІ

Вашингтон. — Департамент стейту, перебираючи адміністраційну управу Німеччини від команди армії, випрацював плян зменшення американського персоналу. Замість дотеперішніх 2,300 урядовців, останеться там тільки 1,415 людей з днем 1 жовтня. Оставщий персонал мусить ще перейти провірку — "скрінінг" — урядниками департаменту стейту щодо своєї льояльности.

МАСОВА ІМІҐРАЦІЯ СКИТАЛЬЦІВ ДО ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Куритиба, Бразилія, 10 липня. — Тижневик „Хлібороб" обговорює звідомлення мішаної бразилійської іміґраційної комісії, яка з пятьма іншими південно-американськими державами випрацьовує плян для нової іміґрації скитальців в Европи. Негайно має початися іміґраційний рух на такі розміри, якого давніше не бувало До держав, що мають привезти більше число іміґрантів, належать: Бразилія, Арґентина, Чіле, Параґвай, Уругвай. Приспішення акції ІРО для розселення европейських скитальників стоїть у безпосередньому звязку з заповідженою вже ліквідацією ІРО в половині 1950 р. До того часу всі скитальники повинні рішитися на виїзд за океан або репатріюватися до своїх країн походження.

СУД НА ГАВАЯХ КЛИЧЕ БРИДЖЕСА

Гонолулу. — Окружний Суд Гаваїв зарядив негайно поступування проти Ґері Бриджеса, голови докових робітників на західнім побережжі Злучених Держав за те, що він чинно спротивився проти заборони морського страйку Бриджесові закидають непослух судові.

КОМУНІСТИ НА ПІДСТУПАХ ДО. КАНТОНУ

Кантон, Китай, 17 серпня. Китайські большевицькі армії почали інтензивний наступ на теперішню столицю китайського уряду, Кантон, зближаючись до неї вже на приблизно 155 миль. Величезна маса втікачів, що перебувала в Кантоні, як теж чужинці, вже почали опускати це місто, а уряд теж приготовляється до евакуації. Речник американської амбасади заявив, що амбасада і американські громадяни залишать Кантон ще перед приходом большевиків. Після дальших успіхів червоних, положення націоналістів вважається за безнадійне.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ СМЕРТЬ МАО

Гонґ Конґ, 17 серпня. Офіціяльне пресове агенство китайських большевиків заперечило тут формально націоналістичне повідомлення про смерть комуністичного лідера, Мао Це-тунґ, що мав вмерти на туберкольозу ще в дні 17-го липня.

СВЯТКУЮТЬ „СОВЄТСЬКУ ПЕРЕМОГУ" НАД ЯПОНІЄЮ

Шанхай, 17 серпня. Китайські большевики з парадою обходили тут четверту річницю капітуляції Японії, як „велику перемогу Советського Союзу". Ані згадки про Америку.

МОЛОДЬ ПЛЯНУЄ УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, 17 серпня. — Американсько-українська молодь митрополитальної округи Ню Йорку і Ню Джерзі, зорганізована в своєму Митрополитальному Комітеті, плянує перебрати ініціятиву в будові і створенні репрезентативного Українського Культурного Центру в Ню Йорку. Таке рішення винесено на останніх загальних зборах Комітету, що відбулися тут в дні 5-го серпня. Нововибраний, зглядно перевибраний голова Комітету, Володимир Бакад, добре відомий зі своєї енергійної активности майже в усіх інших американсько-українських товариствах, заявив, що навколо цеї цілі тепер буде концентруватися вся активність Комітету та буде поведена широка акція на краєвій базі. Докищо, ще не має точних плянів цего великого задуму, але він мав би бути опрацьований вже в найближчому часі та при співпраці всіх інших українських центральних і місцевих установ. Плянований Український Культурний Центр мав би стати справді репрезентативним центром українського культурного життя в найширшому краєвому розумінні.

На тих самих зборах, на яких — як уже повідомлено — вибрано нову управу Комітету в складі: Володимир Бакад — голова, Василь Цюпа і Ніна Каменко — заступники голови, Степанія Зборовська — кореcп. секретарка та Осип Сміндак — рекорд. секретар і Ґері Полч — касієр, винесено ще такі важливі рішення: Негайно почати працю над новою культурною програмою, яка включала б: а) підготовку нового культурного фестивалю на ще вищому рівні як цьогорічний „Гомін України" в Карнеґі Гол; б) зорганізувати ряд культурних викладів на різноманітні теми та запросити до участи в них визначних представників поодиноких ділянок української культури; в) використати фестивальний хор і танцювальну групу для відповідних імпрез для американської публики. Крім згаданої вже на початку справи Українського Культурного Центру, намічено теж цілий ряд соціяльних та спортових імпрез. Рішено взяти участь в конвенції Ліґи Молоді в Сиракюз та вислати туди окрему делеґацію. Для виконання цеї великої і трудної програми, Комітет потребуватиме допомоги і співпраці від всіх наших організацій, як і поодиноких громадян.

ПІСЛЯ КОНФЕРЕНЦІЇ АМБАСАДОРА КІРКА ЗІ СТАЛІНОМ

Москва, 17 серпня. — Предмет і перебіг конференції нового американського амбасадора в Москві, адмірала Алена Дж. Кірка, з премієром Сталіном, тут дальше держиться в строгій таємниці і теж не подається жадних офіціяльних коментарів чи вияснень. Натомість в дипломатичних колах вважають, що ця розмова може у великій мірі причинитися до дальшої „нормалізації" америкнсько - советських стосунків. Дехто вважає, що після деякого часу у висліді цеї конференції можуть вийти знову деякі конкретні заходи і пропозиції в східно-західних стосунках.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ В НІМЕЧЧИНІ

М'КЛОЙ ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА УЧАСТЬ НІМЕЧЧИНИ В РАДІ ЕВРОПИ; НІМЦІ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД СПІВПРАЦІ З РОСІЯНАМИ.

Франкфурт, Німеччина, 17 серпня. — Недільні вибори до першого Бундестаґу Західно-Німецької Федеративної Республіки світова преса продовжує коментувати не тільки як одну з найважливіших подій дня, але теж як рішальну для дальшого розвитку як самих німецьких так і міжнародних політичних стосунків. Вислід виборів та перемога християнських демократів і тим самим гарантія встановлення консервативного режіму в країні, викликали помітне вдовілля насамперед серед американських кол. В останньому це вдовілля виявляє теж офіціяльний орган Ватикану. Новопризначений, американський високий комісар для Німеччини, Джан Дж. МекКлой, заявив вчора, що він „прінціпово" погоджується і піддержує участь нової німецької республіки в Раді Европи, заявляючи при цьому, що це він вважає справою високої дипломатії поодиноких урядів та що він не говорить від імені американського уряду. МекКлой заявив, що по його думці участь Німеччини в Раді Европи була б „дуже побажана, якщо тільки німецький нарід собі того бажає". Можна сподіватися, що тепер теж серіозно збільшиться роля Німеччини в програмі европейської відбудови, згідно з пляном Маршала. Провідник переможних у виборах християнських демократів, д-р Конрад Аденауер, передбачений загально на найвищий пост канцлера в новій республіці, заявив вчора в Бонн цілком виразно і недвозначно, що західно-німецька республіка та її режім в жадному разі і в жадній ділянці не співпрацюватимуть зі Советами. При цьому він не скривав факту, що для нового німецького уряду проблема окупованої Советами частини країни буде одною з найскладніших і найважливіших справ.

ПЕРЕД РІШАЛЬНОЮ ГОСПОДАРСЬКОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ У ВАШИНҐТОНІ.

Лондон, 17 серпня. — Британські політичні й господарські кола прив'язують велику вагу до господарської конференції, що має відбутися в наступному місяці у Вашинґтоні між представниками Злучених Держав, Канади і Британії в справі теперішньої фінансової кризи в країнах стерлінґової системи. Тут та в інших европейських країнах висловлюється переконання, що західні демократії стоять перед фінансовою кризою першої ваги. Конференція у Вашинґтоні мала б принести відповідну розв'язку. Стверджується, що від цеї конференції та її висліду залежатиме теж час і у великій мірі вислід чергових генеральних виборів в Британії.

ГРЕЦЬКА ПЕРЕМОГА НАД БОЛЬШЕВИКАМИ В РАЙОНІ ВІТСІ.

Атени, 17 серпня. — Головне командування грецької армії вчора повідомило, що на фронті в районі Вітсі досягнено повну перемогу над большевицькими партизанами і їх орґанізований спротив перестав існувати. Крім завданих червоним великих втрат в людях, грецькі війська здобули теж великі магазини зброї.

РОЗБІЖНОСТІ ДУМОК ЩОДО РАДИ ЕВРОПИ.

Страсбурґ, 17 серпня. — Дорадча Асамблея Ради Европи продовжує тут свої наради, в яких вчора зарисувалися дві протилежні думки щодо дальшого оформлення самої Ради та її праці. Одна група делегатів обстоює думку, щоби Раді надати повновласть негайно створити загально-европейське законодатне тіло, тоді, як друга група вважає, що до цього треба доходити повільним еволюційним процесом. На тему тих розбіжностей вчора було зголошених 25 бесідників, між ними Винстон Чорчил та інші відомі державні мужі.

НА ВИПАДОК ВІЙНИ НОРВЕГІЯ ПРИЗНАЄ ЗАХОДОВІ БАЗИ.

Лонґеарбен, Шпіцберґен 17 серпня. — З поінформованих джерел тут заявляють, що Норвеґія рішена задержати свою суверенність на островах [illegible] їх ані винаймлювати ані продавати ані для Сходу ані для Заходу. Проте стверджується, що на випадок аґресивної війни зі Сходу, Норвеґія беззастережно віддала б ці острови на воєнну базу для країн Атлантійського пакту.

ДАЛЬШІ СОВЄТСЬКІ УСТУПКИ В СПРАВІ АВСТРІЙСЬКОГО ДОГОВОРУ.

Лондон, 17 серпня.—На вчорашніх нарадах заступників міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, що підготовляють проєкт мирового договору з Австрією, Совєти зробили знову малу уступку, причинюючись до дальшого прогресу в нарадах. Вони погодилися усунути параграф 43-тій щодо застосування австрійського права до власности в Австрії громадян Об'єднаних Націй, стверджуючи, що ця справа охоплена іншими статтями договору. До узгіднення залишилося ще тільки 10 розділів договору.

ЗАПОВІДАЮТЬ КРІЗУ АЛЬБАНІЇ.

Атени, 17 серпня. — У зв'язку з розгромленням червоних партизанів в Греції, в поінформованих колах заповідається теж рішальну крізу в Альбанії. Хоча комуністичний уряд та його політична поліція ще мають контролю в країні, проте в поодиноких місцевостях та в гірських околицях приходить вже до явних бунтів. Гостра господарська кріза, спричинена у великій мірі ворожнечою з Югославією, ще більше загострює теж політичне положення.

ВАН ЗЕЕЛЯНД ГОЛОВОЮ РАДИ ПЛЯНУ МАРШАЛА.

Париж, 17 серпня. — Бельґійський міністер закордонних справ, Поль ван Зеелянд, був іменований вчора головою Ради Організації Европейської Господарської Співпраці. В цій організації він займе місце бувшого бельгійського премієра і міністра закордонних справ, Поль-Генрі Спаака.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РІШАЛЬНА СТАДІЯ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ АКЦІЇ

З останнього повідомлення про надзвичайні наради Дирекційної Ради Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися минулої суботи у Филаделфії, американсько-український загал та велика ще маса української еміґрації в Европі довідалися дві протилежні екстреми в нашій переселенчій акції. Перша — це факт, що існують всі законні можливості максимального використання нового переселенчого закону для спроваджування цілої маси українських скитальців до цеї країни. Друга екстрема, що при теперішній інертности нашого загалу ми з цих максимальних можливостей скористаємо мінімально. Щоб рятувати ситуацію, ЗУАД-Комітет звертається невідомо котрий вже раз з гарячим апелем до нашого громадянства, щоб воно зробило ще останнє зусилля та з успіхом закінчило цю благородну акцію, в яку вкладено вже стільки серця і розуму, та й гроша, і яка вже нині записана як одне з найбільших і найблагородніших зусиль, що їх довершила наша американсько-українська спільнота.

Важко сказати чи і наскільки наш загал здає собі справу з цего свого великого завдання. Факти промовляли б за тим, що й тут повторюється один з найбільших гріхів української вдачі. Ми вміємо зачати, але не вміємо кінчати і власне цей кінець, що мав би „діло похвалити", дуже часто виходить такий, що соромом лице палає. Скільки то вже „великих діл" наш нарід починав, скільки жертви і труду в них вкладав, але як прийшлося кінчати, він не видержував, заломлювався та переживав трагедію одної невдачі за другою.

Подібне, виходило б, загрожує і нашій допомогово-рятунковій акції. Початково наша громада взялась за неї з подивугідним запалом і жертвенністю. Від океану до океану лунали по наших громадах хвилюючі гасла про рятунок братів наших, що їх ворог лютий з Рідної Землі по всіх бездоріжжях світу порозкидав. Ми рятували їх тоді, як на це майже не було виглядів. Але тепер, як ці вигляди справді існують в найбільшій ширині, ми опускаємо руки та чекаємо Божого змилування, втрачаючи момент і нагоду, які вже можуть ніколи не повторитися. А ми, замість одної з найбільших наших перемог і досягнень, запишемо собі в історію одну з найбільших наших громадських невдач.

Ми не думаємо тут аналізувати причин та кого-небудь обвинувачувати чи виправдувати. На це бо немає часу. Ми не маємо ані одної хвилини до втрачення. В дорозі до нас вже є 2,000 українських родин, яким ми мусимо забезпечити мешкання і працю. Три тисячі дальших родин вже вибирається в дорогу а десятки тисяч ще простягають до нас свої знеможені недолею руки, щоб ми їм допомогли дістатися до цеї тричі благословенної, бо вільної країни. У нас немає і не може бути ані виправдань, ані дискусій ані дилеми. Ми мусимо це завдання виконати, ми мусимо довести переселенчу акцію до найуспішнішого кінця, ми мусимо використати до самого споду всі можливості, ми мусимо це зробити і тоді вже будемо дискутувати.

ЗУАДКомітет звернувся тепер до всіх наших організацій, до всіх наших центральних і місцевих установ та до всіх наших громадян з розпачливим закликом організувати по місцях переселенчі осередки, підшукувати для нових імігрантів мешкання і працю та складати фонди. Це є заклик кількох десятків тисяч тих наших братів і сестер на скитанні, життя або загибель яких є дослівно в наших руках. В таких випадках не дискутується тільки робиться.

Хочемо вірити, що останній заклик ЗУАДКомітету матиме серед нашого громадянства такий відгук, як його тільки може мати розпачливий крик рятунку загибаючого брата в некаіновій душі.

Америка крізь червоні окуляри

Під теперішню пору британський уряд має постійних дослідників совєтських радієвих повідомлень. Їх завданням є прислухуватися й пильно нотувати всі вісті, надавані зі совєтських станцій. Донедавна в Ню Йорку робила те саме одна американська радіо-висильня, виручуючи тим обовязок уряду. На підставі таких спостережень знавці характеризують совєтську радієву пропаґанду в такому виді, в якому доходить до Америки.

Показується, що совєтські радієві вісті є перекручуванням фактів на таку велику скалю, якої досі не можна було загалом занотувати. День за днем заповідачі вибирають якийсь один припадок і розголошують його як правильну подію в Злучених Державах. День за днем вони вибирають дрібні приключки і роздувають їх до таких розмірів, що вони затрачують розуміння дійсности.

Так, напр. упродовж останнього року совєтські заповідачі залюбки розтрублювали, що Америка опинилася напередодні найтяжчої кризи в своїй історії. Москвини мають своє вияснення такого положення. Їхнє твердження зводиться до того, що в Америці головна фінансова сила зосереджена в руках кількох багатих бизнесовців, а ці такі себелюби, що вони призводять до руїни Злучені Держави, щоб тільки заробити гроші. Заповідачі завжди повторюють, що як прийде криза, то такі бизнесовці, маючи силу над урядом і господаркою країни, виповідять війну Совєтській Росії і її „миролюбним союзникам" на те, щоб заробити ще більше грошей. Це роблять радіо-висильні на те, щоб безупину тримати своїх слухачів у страсі перед Злученими Державами. Знавці совєтської Росії твердять, що така неправда залишає на населенні враження, що економічні відносини у всіх інших країнах є гірші, ніж у Совєтах і тому совєтське населення загрожене безупину війною. Вислід такої пропаґанди такий, що населення мусить слухати влади, коли хоче вирятуватися з загрозливого положення.

З совєтських радіо-станцій посипалися численні „вияснення" про матеріяльну нерівність між багатіями й робітництвом в Америці. Так підчас одної совєтської години сказано було, що пес американського мільйонера носить золоту корону що його гриву миють щодня; що його пазурі манікюрують так, як дівчата закрашують собі нігті й т. п. На іншій програмі появився опис апартаментового дому при Парк Евеню в Ню Йорку, а водночас і хатини південного ніґра, переводячи порівняння між життям горстки американських мільйонерів в протиставленні до життя американських робітників. Про нюйорські доми сказано, що в робітничім кварталі живе по 10-20 осіб в одній кімнаті, а в стейті Ню Джерзі ніґри живуть в корчах на такий лад, як живуть африканські ніґри у джунґлях.

Коли „Голос Америки" час від часу описує справжнє життя американського робітника, то з совєтських радіо-висилень появляється заперечення на те, щоб нівечити враження, яке під-совєтські жителі дістають з вістей, подаваних через американську радіо-висильню.

Подібні вісті подають совєтські радіо-висильні про американських фармерів, кажучи, що тільки горстка американських панів має самовистарчальні земельні сільські господарства, а загал американських землеробів це нуждарі. Півтора мільйона фармерів, як сказано в одній совєтській радіо-програмі, не мають навіть одного коня.

Про американську культуру говориться завжди з легковаженням, а на доказ того говорять совєтські радіо-заповідачі, що Америка має багато церков, одначе вони існують на те, щоб у них переводити бизнесові трансакції. Зате про школи говорять як про місця для навчання релігії замісць науки про наукові відкриття, а наслідок того такий, що в Злучених Державах є 20,000,000 неграмотних. Та правдою є, що статистичне бюро у Вашінгтоні нараховує в З. Д. А. 4,000,000 неграмотних. Про американський спорт розголошують, що американці поширили його з диких інстинктів.

Про американський уряд проголошують з совєтських радіо-висилень, що це найгірший уряд в світі. Насамперед, що Конституція це ошуство, бо її постанови знівечені конституційними додатками. Так напр. кажуть, що право голосування залежне від того кільки громадянин має маєтку, а хоч жінки мають право голосування, то його не виконують. Коли хто йде до голосування, то мусить на балотах виписувати своє імя й адресу і на підставі того йде опісля переслідування тих, хто не голосував на кліку при владі. Навіть само голосування — кажуть — не є тайне, ніби тому, що як демократи так і републиканці це самі багатії, які між собою порозуміваються, щоб обдурити виборців.

Оце тільки зразки, як Совєти представляють Америку перед своїми слухачами, в першу чергу перед своїм власним населенням. Коли американці зрозуміють цілу систему совєтського обману, щойно тоді їм стане ясно, чому так важко прийти до порозуміння між Америкою й Совєтами, хоч би навіть прийшлося говорити звичайному американцеві зі звичайним підсовєтським підданим.

Це теж вказує, що всяка прилюдна неправда, належно не спростована, витворює серед загалу настрій, який перешкоджає в змаганнях до порозуміння між людьми і народами.

Інж. Д. Кузик.

За правильне розуміння демократії

З нагоди виборів в Центральнім Представництві Української Еміґрації (ЦПУЕ) в Німеччині та в Союзі Українців Британії (СУБ) як теж з нагоди подій, що заіснували по тих виборах — проф. М. Чубатий написав статтю „Українське Громадське Життя та Демократія". Ця стаття викликала серед громадянства живий відрух; автор та редакція дістали кілька пристойних листів на порушену тему. Противники погляду проф. Чубатого, як він сам пише у своїй слідуючій статті „Якої демократії нам треба", „однозгідно у своїх листах підкреслили тільки неґативні прикмети групи, що у висліді виборів прийшла в тих установах до влади. Автор подає дальше, що самих засад нашого громадського життя ніхто не заторкнув, що він уважає за лихий прояв.

Щоб справу висвітлити ясніше також з другого боку, щоб не виходило, що автор статтей чи редакція піддержують тільки одну політичну групу, уважаю за відповідне дати вияснення до другої статті проф. Чубатого.

Ніхто з авторів листів не писав ближче про саму засаду громадського життя, бо певно уважав її за самозрозумілу, над котрою нема дискусії, чим тільки автори потвердили засаду. Тому це може бути тільки добрим проявом, а не лихим.

Справа лежить в чім іншім, а саме в тім, як припускаю, що автори листів оспорювали саму демократичність виборів. Бо знаємо, що не всі вибори, що відбуваються під гаслом демократичних виборів зі всіма ознаками справж-

(Докінчення на стор. 3-тій).

Про Українське Національне Видавництво

(Надіслано з Европи).

В недавній своїй другій сесії Українська Національна Рада постановила утворити Всеукраїнське Національне Видавництво. Цю постанову привітало українське громадянство з великим інтересом і з надіями. Ідея такого видавництва вже давно, так би мовити, „літала в повітрі". Читачі і автори, наукові дослідники і журналісти нераз заявляли, що наша численна еміґрація, в інтересі нормального розвитку української культури, мусить створити видавничий центр для обслуговування культурних і політичних потреб нашого народу. Уже давно чуємо нарікання на безпляновість нашої видавничої справи. Є пекучі завдання, які мусять бути негайно виконані, якщо ми хочемо зберегти наше національно-культурне та політичне життя на еміґрації.

Які недостачі видавничої справи виявилися серед нашої еміґрації після другої світової війни. Почнемо з журналістики. В різних державах Західної Европи з'явилися газети різних політичних напрямів. Наш читач хоче мати в українських часописах безсторонню інформацію про Україну і світ та бажає навчитися з свого і чужого досвіду про те, яким шляхом іти до визволення. На жаль, у великій частині нашої преси переважало групове самохвальство і партійницьке засліплення. Якщо в американській та англійській пресі, в тій самій газеті, можуть висловити свої погляди люди різних, часто протилежних поглядів, то українські газети в Західній Европі зроблено в більшості партійними трибунами. Всі ці органи преси в теперішніх обставинах ледве зводять кінці з кінцями і не можуть зосередити навкруг себе ні значної читацької громади ані журналістичних сил. Тому редактори надолужують полемічними статтями, бо — відома річ — легше написати сварливу і крикливу статтю аніж основану на фактах і студіях інформацію. Тому то наш читач буває часто знеохочений такою пресою і вимагає замість лайливих партійницьких статтей такого органу, із якого можна б дечого навчитися.

Чи можливо створити такий український орган, що стояв би на високому рівні політичної інформації та культури і задовольняв би наше широке громадянство? Хто мав би взятися в цьому ділі почин? Відусіль чуємо: Виконний Орган УНРади повинен подбати про заснування такого загальноукраїнського органу. Дехто висуває проти цього думку: орган зближений до УНРади, не міг би задовольняти наших читачів, бо він мусів би „стирати гострі кути" і був би нецікавий.

З приводу цього слід зазначити ось що: Українські політичні групи об'єдналися в У. Н. Раді на основі демократії. Є між цими групами певні різниці, але всі відтінки політичних напрямів можуть бути виявлені, з зазначенням, що та чи інша стаття висловлює погляди того чи іншого середовища. В такому органі було б місце теж для дискусій між різними напрямами української політичної думки. Цим шляхом — концентрації сил, пішла вже преса бельгійської еміґрації. Також німецька преса в американській зоні дає місце різним політичним групам, і від цього має тільки користь.

Створення солідного тижневика на базі УНРади було б великим успіхом, бо показало б усім досягнення української національної консолідації. Треба добре памятати: український народ, загрожений в основах свого життя комуністичною диктатурою, хоче політичної єдности; широкий світ не вважає на виступи поодиноких партійних груп і буде числитися тільки з національно-політичними центрами, що об'єднують провідні сили народів, поневолених Совєтською Москвою.

Завдання Національного Видавництва на полі культури величезні. Нашій молоді потрібні твори українських письменників, потрібні читанки, підручники, потрібні книги і часописи для розваги та для самоосвіти. Тільки через створення всенаціонального видавничого фонду можна здійснити це велике історичне завдання. Ніяке приватне чи партійне видавництво не в силі цього зробити. Тут потрібне всенародне зусилля. Незабаром відповідні органи УНРади подадуть нашому громадянству свої пляни щодо Національного Видавництва. Це справа невідкладна з нею не можна баритися. Кожний українець — де б його не закинула доля — мусить виявити інтерес до справи Українського Національного Видавництва. Тільки зібравши наші матеріяльні сили і згуртувавши сили культурні, зможемо дати нашому народові те, чого він найбільше потрібує: **культуру в національній формі.**

О. П.

К. ПЕТРУС

СОВЄТСЬКІ АРЕШТАНТИ

...ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОБДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

95)

КРАСНОЩОКОВ

Так, це рідний брат того самого Краснощокова, який свого часу голодував у Совнаркомі, Далекосхідної народної республіки.

До большевицької революції він жив у ЗДА, закінчив там інститут, і з дипломом інженера, як представник одної американської будівельної фірми, об'їздив увесь світ. Він дуже охоче розповідав про свої подорожі і любив яскравими барвами змальовувати деталі і свої враження про бачене. Він хвалився, що не тільки був у Ватикані, а й бачив папу Римського; не тільки спускався в катакомби Каллиста, а й бачив те місце, з якого проповідував римлянам св. апостол Петро; не тільки найуважніше, як будівельник, оглянув славетний Міланський собор з п'ятьма тисячами його статуй, а пізнав глибоку таємницю, чому середньовічні зодчі не закінчили його будівництва; не тільки виходив на Везувій, а й на дні його кратера, в маленькому ресторанчику, влаштував собі легкий перепочинок.

Він не лише просто подорожував по всіх материках, а й усмоктував у свою свідомість усе, що можна було бачити, чути й відчувати.

З висоти єгипетських пірамід на нього по-наполеонівському дивились сорок віків історії, а загадковий сфінкс, здавалось, двозначно посміхався до нього. Він купався в блакитних водах Нілу і ледве втік від крокодиля, що гнався за ним: частував себе абисинською горілкою й арабськими коржиками; навчився їсти китайськими шпичками і ковтав дим гашишу; піддавав себе діям опіюму, кокаїну й морфію і впливам індуських факірів; він зазнав відчуття водолаза, підводника і пілота, займався тренуванням із парашутом, вивчав мистецтво приборкування й дресирування звірів; був закоханий у японку, але одружився з якоюсь американкою, яку потім із дітьми залишив в Америці; мав на рік 60 тисяч долярів, але завжди потребував грошей; з Росії еміґрував соціял-демократом, а через 15 років повернувся звідти большевиком.

Може, він і не був переконаним большевиком, а приїхав у країну рад заради нових відчуттів і переживань? Може, він був найтендітнішим епікурейцем, виросли на американських масштабах, якому бракувало тільки головопаморочливих устремлінь у принадну далечінь слави?..

Він працював у совєтських кіностудіях, будував усякі павільони, „повітряні палаци" і фанерні „замки", їздив по курортах Союзу, славословив „великого", підтримував широкі знайомства з „ведущими", терор ҐПУ називав політичною хірурґією, концтабори — школами перевоспитання для упертих, голод 32-33 років — куркульським саботажем. Він захоплювався грузинською красою жінки Косарева, дружив із Маяковським і родиною Брік, заздрив „кіно-зіркам" і, нарешті, щоб доповнити враження, він на п'ятому десятку літ свої відчуття поєднав із почуттями якоїсь вісімнадцятирічної, якщо й не „кіно-зірки", то, у всякому разі, невеличкого московського „кіно-метеора".

А далі пішли відчуття єжовського порядку..

Йому дали десять років з невеличкою „довважкою" і, після дворічної ізоляції в Орловському централі, привезли до нас.

Перші місяці він ще трохи бадьорився, керував будівництвом котеджа для начальника будівництва; на гроші від продажу закордонного пальта через вільнонаймних діставав собі товщі й цукор, розповідав про свої подорожі, спритно розмовляв по-англійському і продовжував надіятись на совєтське „правосуддя", яке повинне було перепросити його й випустити на волю. Та коли одного разу московичі повідомили його, що його московський „кіно-метеор" махнув на нього хвостом і з кимось полетів до кавказьких суб-тропіків, Краснощоков відразу впав, як картковий домик, і розсипався на свої складові частини. Лікарі дали йому звільнення від роботи. Він усією своєю велетенською довжиною лежав на своєму місці і мовчки споглядав на дошки другого поверху мар. Цілими днями й ночами дивився в дану точку, перестав приймати їжу, голитись і ходити в лазню, ні з ким не розмовляв, не стогнав і не скаржився, і все про щось, видно, думав. Про що він міг думати — трудно було сказати, але всім було ясно, що Краснощоков „розсипався". Через тиждень від нього пішло погане повітря, а через другий — поповзли воші. Сусіди почали нарікати:

— Ну, цей не тільки дійшов до соціялізму, — він уже в комунізм ступив...

— Очевидно, це вже останні його відчуття, заради яких він приїхав із Америки?

— Любив кататись, любив й саночки возити!

— І до того людина опустилась — гірше тварини.

Дехто філософував:

— Так, душа людська ніде так не оголюється, як у в'язниці. Люди в житті, як на маскараді, — обличчя свої спотворюють машкарами, і тільки тут, у горнилі випробувань, вони скидають їх, як нікому непотрібні дитячі забавки й кривляння, стають тим, чим вони є насправді. І не однією машкарою прикриваємо ми свою сутність, а кількома. Перша машкара — якими ми хочемо здаватися іншим. Друга — якими ми здаємося іншим. Третя — якої ми думки самі про себе. І тільки під цією останньою машкарою відкривається наше обличчя: які ми є насправді. Коли стародавні мудреці в основу своєї філософії ставили вислови: „Пізнай самого себе", вони мали на увазі нашу справжню натуру, яка скинула всякі барви умовностей, декорацій й машкари. Краснощоков ски-

(Продовження на стор. 4-тій).

За правильне розуміння демократії

(Докінчення зі стор. 2-гої).

ньо демократичних, не є демократичними. Ані італійські, ані гітлерівські, ані большевицькі ані навіть в останніх роках польські вибори не тільки, що не були демократичними, але були виразно протидемократичні. І нарід, що слухав так вибраних провідників, мусить тяжко терпіти. Примір: При останніх самоуправних виборах у Львові за небіжки Польщі не вийшов ані один українець. В короткому часі переводили там вибори большевицькі „демократи" і вийшли майже всі українці. Подібно було в Коломиї, в якій за большевиків вийшли самі українці, хоч їх відсоток становив тоді 25%. В останніх польських виборах до сойму знудилося виборчій комісії сидіти бездільно при урні в одному підкарпатському великому українському селі, де люди бойкотували вибори. Тому предсідник комісії, згідно з тайними партійними обіжниками, вкинув потрібну кількість виборчих карток за урядову листу і вже у 3-тій год. пополудні повідомив Повітову Виборчу Комісію, що в нього вже всі переголосували і всі віддали голоси на урядову партію. Чи в той спосіб перепроваджені вибори терором за обіжниками урядової партії в цілім краю, не тільки десь-не-десь, мають що спільного з демократією? Чи ті люди, у згаданих державах могли і можуть числити на те, що в слідуючих виборах вони здобудуть більшість? І тут саме лежить непорозуміння між проф. Чубатим а його приятельськими опонентами.

Проф. Чубатий може ще піднести заміт, що в Німеччині і в Англії українська партія, що здобула вибори, не мала виконної поліційної влади і не страшила нікого, щоб перевести вибори, як вона хотіла. В цім випадку треба пригадати, що та партія має свою партійну поліцію, так звану Службу Безпеки, і що по всіх таборах були різні застрашаючі акти — убиття, побиття, покалічення, зникнення і устні та писемні погрози. Можна б подати конкретні приклади з кожного табору, та цього тут тепер не потрібно. Але і в Америці відомо, які переслідування переходила демократична преса в таборах в Европі і що по багатьох таборах ця преса не мала доступу до мешканців; приміри опускаю. Відомо, що в ненормальнім часі загроза доносу чи й сам донос мав гірші наслідки для поодиноких людей, як напр. голосування згідно з сумлінням в Польщі. Може ще хтось піднести заміт, що наші люди не татари, не переводять виборів, як у вище згаданих державах.

То я на те поставлю протизапит — хіба ви думаєте, що наші люди аж такі непонятливі і такі кепські ученики, що від своїх бувших співжителів (поляків, москалів) нічого не могли навчитися? Ми мешкали близько, чи радше разом, серед тоталітарних держав і нігде правди діти, бо її й так не вкриєш, заразилися тоталітарними ідеями, що панували в Европі три десятки літ. Зрештою, подібні свої партії мала Франція, Бельгія (Деґрель) і навіть сама Англія. Поволи там приходить до опамятання і у нас приходить до того самого. Тому не потрібно нам встидатися і цього скривати, бо це серед чужинців робить враження, що ми ще таки з того не вилічилися цілковито.

Зі статті проф. Чубатого виходить, що коли якась українська партія і **нещиро** принимає засаду демократичного порядку, то й цим треба вдоволитися. Цього не розумію. Коли хтось нещиро прикидається демократом, то він може бути тільки ворогом демократії; таким є і Сталін. Коли хто не любить демократії, то маючи більшість, чи коротко силу, ніяк не буде шанувати прав меншости, що належить до засад демократії.

І ще одно для мене неясне. Подаючи приклад перепадення при канадійських виборах посла Глинки, автор статті беззастережно скидає вину на керівні українські круги. Що ті круги можуть бути винні невдачі, то правда. Але часом так буває, що добрі, найкращі гасла не знаходять послуху у більшості лихих, зіпсутих чи здеморалізованих в и б орців. Чи тому винен кандидат і його добрі люди? Або чи кандидат мусить зараз резигнувати зі своїх добрих гасел і йти на демагогічні, по лінії найменшого опору? Ні, треба перечекати; хай демагоги покажуть, що уміють.

Партія, що виграла вибори в таборах в Англії і в Німеччині, візьме голос проф. Чубатого чи „Свободи" за піддержку для своїх потягнень. І виходить парадокс. Автор хоче боронити демократії, а вдійсності боронить її противників. Тому найкраще дораджувати їм тільки згоду, піддержувати УНР, де є всі партії і в разі потреби бути медіятором. Решту лишити їм самим; там також є досвідчені люди і вони знають себе краще, як ми їх знаємо здалека.

СВІЖІ СИЛИ

Щодня до Америки прибувають нові партії українських політичних еміґрантів з Европи, серед яких раз-у-раз подибуємо людей з високими мистецькими, громадсько-політичними і науковими кваліфікаціями.

Цими днями, наприклад, приїхав до Ню Йорку габілітований доцент університету в Ґрацу д-р Григір Лужницький, який до останнього часу там викладав слов'янську філологію і історію слов'янських літератур. Рівночасно з своєю працею на славістичному факультеті, д-р Гр. Лужницький викладав там же на теологічному факультеті історію східньої і всеукраїнської церкви. Д-р Г. Лужницький відомий також, як вправний журналіст, драматург і довголітній літературний критик. Упродовж 15 років він був літературним керівником відомого в Галичині театру „Заграва", а за часів німецької окупації одним із керівників Українського Оперного Театру у Львові.

Маємо повну надію, що, з приїздом до Америки визначних робітників мистецтва й культури, тутешнє українське культурне життя значно пожвавішає і закриє ті прогалини, які до цього часу були в ньому через брак відповідних сил.

Ф. Д.

За залізною заслоною

5900 КОЛХОЗІВ У ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЯХ.

У Києві почалася нарада працівників уряду УССР і центрального комітету КП(б)У, в нараді беруть участь 700 голів колхозів і аґрономів. Міністер сільського господарства Мацкевич доповів про стан сільського господарства в західних областях та в Закарпатті. Тепер там організовано 5900 колхозів, що об'єднують майже 55 відсотків селянських господарств та 70 відсотків засівної площі.

НАБІР ДО АСПІРАНТУРИ АКАДЕМІЇ НАУК.

Академія Наук УССР оголосила набір до аспірантури (готування наукових працівників) до всіх своїх науководослідних інститутів, катедр та інших установ. Усього оголошено набір аспірантів з 90 фахів: літератури та історії України, філософії, мовознавства, фізичної й економічної географії України, медичних, сільсько-господарських, технічних та інших галузей знання.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

В обороні студентів

В 183 числі „Свободи" з 9 серпня 1949 р., на стор. 2-гій, подибується в статті п. Уласа Самчука п. н. „Бій за книгу", слідуючий вислів:

„Найкраще піти бувало у Німеччині туди, де мешкають наші студенти. Велика, напричуд брудна, неупорядкована кімната. Ніде ніякої книжки. Зате під кожного ковдрою карти, або предмети спекуляції. І сумне, що вивозить (?) тих майбутніх „інтелігентів", це безліч з паперу розвішаних на стінах емблем їх патріотизму (?). Трапляються, розуміється, виїмки, але вони якраз і стверджують правило. (Знаки запитань мої).

Як могла л ю д и н а міри п. Самчука так нефортунно висловитися в цій такій непростій справі? Як могла так нетактовно пришити ніколи несповнені гріхи цілому українському студентству в усьому його найширшому загалі? Як, могла редакція газети міри Свободи, одинокого вільного українського щоденника в усьому світі, причинитися до поширення такого оклеветання нас, українських студентів, саме на американському континенті, серед тої вітки українського народу, що, не бачучи преважких життєвих умовин українського студентства, бачить зате голий закид та авторитет людини, що той закид підносить?

Абстрагуючи цілком від неоправданости цього закиду, розуміючи зайвість доводження протилежного, хочу тільки спитати:

Чи дійсно міг п. У. Самчук не здавати собі справи з остроти зброї, яку дав у руки ворогам нашої справи, підписавши цей, на таких хитких основах опертий закид своїм авторитетним імям?

П. Грищак.

Амстердам, Н. Й., 10 серпня.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ПРОТОКОЛ

з нарад Головного Екзекутивного Комітету У. Н. Союзу, які відбулись 8-го липня, 1949 року, в головній канцелярії У. Н. Союзу, під ч. 81-83 Ґренд Стріт, Джерзі Сити, Н. Дж.

На зборах були приявні всі члени Екзекутиви, а саме: головний предсідник М. Мурашко, заступник головного предсідника Г. Герман, заступниця головного предсідника Марія Малевич, головний секретар Д. Галичин і головний касієр Р. Слободян.

Збори відкрив в год. 10:30 рано головний предсідник, та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів повного Екзекутивного Комітету, а опісля предложив такі справи, що їх треба полагодити на цих зборах.

Купно бондів. Закуплено такі бонди: California Electric Power Co., 3% за $50,000.00; Worcester Gas and Light Co., 3¼%, за $25,367.50; State of Louisiana Series "A" Bond за $25,277.51; Rockland Light and Power Co., 3⅛%, за $51,125.00; Ohio Public Service Co., 3%, за $50,375.00; Rochester Gas and Electric Co., 3%, за $75,442.50; Kentucky and West Virginia Power Co., 3%, за $75,742.50; Province of Ontario 3% Debentures за $40,000.00; Alabama Gas Co., 3⅛%, за $50,350.00; Gulf Power Co., 3%, за $25,140.00; Public Service Co., of New Hampshire, за $75,442.50; Michigan Consolidated Gas Co., 3⅞%, за $101,625.00; Pacific Gas & Electric Co., 3%, за $100,639.00; New York Central RR 2¾%, за $195,846.60; State of Louisiana Impr. Bond 3%, за $409,803.71; Chicago Great Western RR 2¾%, за $195,412.96; Province of Quebec 3%, за $59,850.00.

Продаж бондів. Продано такі бонди: U.S. Treasury 2½% за $1,078,912.50, які були куплені за $1,050,000.00 і Philadelphia Electric Co., 2¾% за $15,393.75, які куплено за $15,000.00.

Інвестиції в морґеджах. Інвестовано на перший морґедж суму $2,000.00 на дім в Венґгем, Онтаріо, Канада, та суму $15,000.00 на реальність в Саскатун, Саск. Канада.

Продаж реальностей. Продано реальність під ч. 3199 Годсон Булевард, Джерзі Сити, Н. Дж., за $15,000.00 на якій ще був морґедж в сумі $12,250.00.

На цьому вичерпано програму нарад, а головний предсідник закрив збори в год. 1:30 пополудні.

Д. Галичин, головний секретар У.Н.Союзу.

BRIDGEPORT, CONN.

АРХІЄРЕЙСЬКА БОЖ. ЛІТУРГІЯ

В НЕДІЛЮ, 21. СЕРПНЯ 1949
(SUNDAY, AUGUST 21, 1949)

в Українській Православній Церкві Св. Покрови
34 Beach Street, Bridgeport, Conn.

—: відправить :—

Високопреосвященніший Архиєпископ МСТИСЛАВ,
в сослуженні духовенства, в год. 10 ранку.

Увага! — С У М — Нюарк і околиця!

В СУБОТУ, 20. СЕРПНЯ 1949 Р.
в годині 8-мій ввечір
відбудуться ОРГАНІЗАЦІЙНІ СХОДИНИ
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
в домівці при гр.-кат. Церкві Morton St., Newark, N. J.

ПОРЯДОК СХОДИН: 1. Реєстраційні справи. 2. Організаційні і фінансові справи. 3. Діяльність культурно-вих. референта. 4. Діяльність спортової референтури, 5. Оприділення членів по лавках і гуртках. 6. Плян праці до кінця 1949 р. 7. Внески і запити.

Запрошуємо всю молодь. Присутність членів обовязкова.

За Комітет Осередку СУМ-у в Нюарку:
Н. Басняк, голова; Богдан Кульчицький, секретар.

Українська Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка
під мистецьким керівництвом Григорія Китастого
—: дає :—
ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ
В НЕДІЛЮ, 2. ЖОВТНЯ 1949
MASONIC TEMPLE AUDITORIUM
Second Blvd. & Temple Street, Detroit, Mich.
Початок в 8-мій ввечір.

THE STORY of the UKRAINE
By
CLARENCE A. MANNING
Assistant professor of Eastern European Languages
COLUMBIA UNIVERSITY
Published by
Philosophical Library—New York
PRICE $3.75
SVOBODA BOOKSTORE

УВАГА! ДІТРОЙТ, МІШ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Повідомляємо наше Громадянство митрополії Дітройту, що стараннням Філії Українського Конґресового Комітету
—: відбудеться :—
В НЕДІЛЮ, 9. ЖОВТНЯ 1949
HAMTRAMCK HIGH SCHOOL AUDITODIUM
2401 Hewitt Street, Hamtramck, Mich.
ТИСЯЧА - ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
в память великої Княгині України, СВ. ОЛЬГИ
1000th ANNIVERSARY — COMMEMORATION
of a Great Queen of the Ukraine ST. OLGA
Початок в годині 2:30 пополудні точно.

Підготовку передано малярові С. Козакові; Музику Д-р Витвицькому, а сценізацію В. Кавці. — Просимо всі довколичні товариства стриматись на цей день від влаштовання імпрез..

Діловий Комітет: Н. Крупка, предс.; Анастазія Г. Біловус, секр.; Павлина Будзол, кас.; Ф. Осадко і Марійка Гуновська, члени Комітет Дорадчий: М. Кушнір, І. Мельник, Н. Бубель, П. Демян, та пані Іваницька і К. Савка.

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.
—: повідомляємо, що :—
В СУБОТУ, 20. СЕРПНЯ, при 847 Н. Френклин, Стр.
в годині 7:30, відбудуться
ШИРШІ ЗБОРИ
В ДУЖЕ ВАЖНІЙ СПРАВІ

На ці збори запрошуємо: представників всіх місцевих організацій, членів Перес. Осередка і всіх активних громадян як старої і нової еміґрації. Це дійсно справа нагла, в якій важиться доля тисячів скитальців.

Управа Перес. Осередка.

УВАГА! — ВИПЕНИ, Н. ДЖ.!
ГРОМАДА ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
В ВИПЕНИ, Н. ДЖ.
—: устроює :—
В НЕДІЛЮ, 28 СЕРПНЯ 1949
(AUGUST 28, 1949)
ПІКНІК
В СВОЇМ ВЛАСНІМ ЛІСКУ І ГАЛІ при Route No. 10
Початок в годині 3-тій пополудни. Вступ 70 центів.
Музика: TEDDY FURDA and His Orchestra.
ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА БУДОВУ НОВОЇ ЦЕРКВИ.
За добру забаву ручить — Церковний Комітет.
ALL WELCOME RAIN OR SHINE!

SUPPORT YOUR VETERANS!
See Your Friends at the
First Annual GRAND PICNIC
— at —
DANISH GROVE, METUCHEN, N. J.
— ON —
SUNDAY, AUGUST 21, 1949
—: sponsored by :—
UKRAINIAN AMERICAN VETERANS POST No. 6
OF GREATER NEWARK
Admission $1.00. Commencing 1 P.M.
Proceeds for Vets Home
GAMES REFRESHMENTS
Music By
RUSS BINERT'S RADIO RECORDING ORCHESTRA
For Bus Service to Picnic Grounds Contact J. Melnychuk, 3 Belmont Avenue, Newark, Mitchell 2-7326 or M. Zalepsky, Essex 3-2669.
(Rt. No. 27 through Metuchen Center, straight along Middlesex Avenue, turn right at New Durham Road (after passing Celotex plant). Watch for signs on road.)

П. Стасюк
124
ПЕРША ЕВЕНЯ, НЮ-ЙОРК, З.
(між вулицями 7.-ою а 8.-ою)

Найкращі, різнородні МЯСИВА, ВУДЖЕНИНИ
та першої якости
ВИРОБИ МЯСАРСЬКІ по умірковaних цінах
дістанете у ФІРМІ СТАСЮКА

Склеп СТАСЮКА отворений кожного дня до год. 6. ввечір точно!

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ВІДКРИВАЄ КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ

ЗАЯВА

Українського Громадського Ділового Комітету в Дітройті.

Доля хотіла, що до Дітройту приїхала зі скитальщини й зробила його своїм осідком славна **Українська Капеля Бандуристів** ім. Тараса Шевченка, під мистецьким керівництвом Григорія Китастого.

Члени Капелі й їхні родини прибули до Америки як звичайні Д.П. через ЗУАДКомітет та при помочі місцевого Українського Допомогового Комітету були розміщені на різних фізичних працях у дітройтській автомобілевій індустрії на рівні з американськими робітниками.

До цього часу за чверть століття Українська Капеля Бандуристів пройшла важкий, тернистий шлях, перетерпіла правдиву Голгофту, як зрештою цілий український народ, за те тільки, що бажала вірно служити українському народньому мистецтву та українському народові.

Була гонена Сталіновими НКВД-истами та Гітлєровими ґештапівцями, примирала з голоду і зимна по різних концентраках, деякі її члени чудом врятувались аж з каторжних робіт Сибіру а численні її керівники і члени були зліквідовані на черзі чверть століття кремлівським політбюром, бо не далися відтягнути агентам Сталіна від служби українській нації. Зате ж Українська Капеля Бандуристів окружена авреолею слави та щирою, теплою прихильністю всіх українських сердець.

Опинившись поза межами Совєтів, Українська Капеля Бандуристів дала себе пізнати українцям Західної України, піддержувала духа й загрівала до бою стрільців УПА, перебувши націстичні концентраки, піддержувала своїми концертами духа й надії полонених по таборах а з упадком Гітлєра й приходом аліянтських західних окупаційних армій, врятувавшись від репатріяції на „совєтську родіну", концертувала по українських таборах Д.П., піддержуючи від духового заломання сотні тисячів українських воєнних втікачів. Німецька цивільна та американська, британська і французька військова окупаційна преса високо цінила працю й мистецький стаж Капелі.

І ось з цією, майже мітичною історією за свободу, Українська Капеля Бандуристів прибула до Америки — до Дітройт. Українське громадянство метрополітальної округи Дітройту з повним розумінням дійсності, що Українська Капеля Бандуристів зможе послужити на славу українського мистецтва серед своїх і других а теж і для української справи взагалі, уважала за свій моральний обовязок уможливити Капелі започаткування її мистецького концертового турне по Америці й Канаді.

Дві місцеві центральні організації: „Федерація Американських Українців у Мішіґен" і „Український Допомоговий Комітет в Дітройті" покликали до життя й створили з членів своїх управ Український Громадський Діловий Комітет а цей виделегував зі себе „Адміністраційну Раду" з шости осіб для адміністрування матеріяльної і реклямної сторони Капелі. Дорогою позичок тимчасових і добровільних пожертв створено пять тисяч доляровий фонд для зфінансування перших концертів Капелі. Намічено на цей осінний сезон 25 концертів Капелі, які відбуватимуться на разі тільки по суботам і неділям виїмково по українських громадських центрах. Концерти відбуватимуться по акредитованих і визнаних американськими мистцями й американськими музичними критиками, американських музичних залях.

Адміністраційна Рада й українська громада Дітройту зясовує собі дуже добре, що в Америку й Канаду прибули зі скитальщини інші, не менш цінні для української культури і національної справи українські мистецькі групи та поодинокі артисти. Ми цінимо їх не менш від Української Капелі Бандуристів і радіємо та гордимося тим, що українська спільнота Америки збагатилася такими вартісними мистецькими придбаннями. Ми в цьому впевнені, що не тільки українці Дітройту, але українці всієї Америки відкриють свої серця й рамена, щоби щиро пригорнути не тільки Українську Капелю Бандуристів, але теж другі цінні наші мистецькі групи. Для всіх є однакові серед американських українців можливості і для всіх є місце на українську мистецьку працю. Ми бажали б, щоби в цей спосіб це розуміли і ново-прибулі до нас українські мистецькі групи.

Ми в Дітройті не маємо претенсій ні наміру стати постійними адміністраторами Капелі. Бажаємо тільки уможливити її започаткування концертової праці й допомогти Капелі або ввійти на самостійний шлях праці або здобути собі через намічені виступи фахового директора-імпресарія, який повів би її по цілій Північній і Південній Америці, як свого часу славний Український Національний Хор Олександра Кошиця.

Концерти Української Капелі Бандуристів є намічені і дати вже устійнені у наступних українських громадських центрах: Дітройт, неділя, 2 жовтня; Шікаґо, неділя, 9 жовтня, Питсбург, субота, 22 жовтня; Йонґставн, неділя, 23 жовтня і Торонто, субота, 29 жовтня. Інші міста, в яких дати ще не є устійнені, це — Флинт, Толідо, Ґренд Репидс, Ленсінґ, Енн Арбор (Університет), Клівленд, Филаделфія, Трентон, Ню Йорк, Нюарк, Гартфорд, Рачестер, Сиракюз, Бофало, Монтреал, Вашингтон та кілька інших а опісля центри західної Канади.

Закликаємо українців Америки й Канади щиро і по-громадськи піддержати та повитати перші мистецькі концертові виступи Української Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка під мистецьким керівництвом Григорія Китастого.

ФЕДЕРАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У МІШІҐЕН

Василь Довгань, предс.; Марія Прокопович, Василь Цимбаліст, Стефан Гава, місто предс.; Михайло Гузеляк, секр. рек.; Еміль Фариняк, секр. фін.; Михайло Гладій, касієр; Франко Гузіль, М. Заплітний, Ірена Козаченко, контрольна комісія; Іван Дячун, В. Винничук, Мирослав Лапчак, М. Репетовський, М. Дзісяк, Юлія Коваль, Катерина Колодій, Марія Ясінська, Марія Чериба, члени управи.

УКРАЇНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ В ДІТРОЙТІ

Іван Панчук, предс.; Микола Шустакевич, Василь Довгань, Юліян Ревай, місто предсідники; Володимир Боровський, секр.; Іван Каменецький, касієр; Е. Фариняк, Василь Лазечко, Іван Каралаш, контрольна комісія; Володимир Дідик, Мінні Дісяк, Евфемія Гузар, Франко Гузіль, Ірина Козаченко, С. Кунька; Марія Прокопович, Пилип Сотник, члени управи.

АДМІНІСТРАЦІЙНА РАДА

Василь Довгань, голова; Василь Цимбаліст, секр.; Василь Лазечко, касієр; Володимир Дідик, член управи; Микола Шустакевич, шеф пропаганди; Іван Панчук, правний дорадник.

СОВЄТСЬКІ АРЕШТАНТИ

(Продовження зі стор. 2-гої).

нув їх, чи вони самі спали з нього, і від усіх тих „усесвітніх" відчуттів і вражень залишився сморід і воші.

Коли баронесу Енґельгардт етапували в одному вагоні з колишніми колгоспницями, їм життя від неї не було. То вони негарно пахли, то вночі хропли, ... кали, то ще якісь там фокуси нервували її. Дійшло до того, що жінки попросили забрати її від них. Її перевели до урканок. З ними вона теж завела конфлікт. Але злодійки — не селянки, вирішили перевиховати її. Зав'язали їй на голові плаття й так побили по м'яких частинах, що баронеса відразу ж переродилась. Через три тижні вона стала у них за керівницю (паханку) і так лаялась і сквернословила, що навіть конвой соромився підходити до неї. Уркаганки були в захваті від неї, і хвалилися:

— Це не жінка, а гермофродит. В „малині" вона була б у нас на „великий з присипкою"!

От що значило скинути з баронеси ці машкари. І коли б усі люди одночасно скинули їх із себе, —ми охнули б від жаху та сорому! Треба гадати, що якщо колись і буде так званий страшний суд над людством, то з цієї причини він саме й буе страшний. Шлях до раю йде через пекло. І якщо, проходячи цим шляхом, янгол починає линяти і стає дияволом, значить, це був не янгол, а замаскований дух тьми. Із совєтського увязнення люди можуть вийти або перетоплені й духово-оновлені, або — утиль-сировиною, як Краснощоков, і злочинцем, як колишня баронеса.

Чутливіші таборяни брали Краснощокова під захист.

— Все ж таки жаль людини... Жінка покинула... Самотність... Може, доведеться в таборі й сконати. Не будьмо до нього жорстокі.

Якось Краснощоков схопився з місця, швидко нахилився до підлоги і, показуючи під мари, не своїм голосом несподівано вигукнув:

— Держіть його!

— Кого „його"? — спитали сусіди.

— Зелене побігло!.. — поквапно відповів він, і вперше із стогоном звалився на мари.

Йому стало погано.

Увечорі Краснощокова відвели в таборову лікарню.

Нові іміґранти

Українці, що приїжджають стараннням ЗУАДКомітету кораблем Марін Марлін до порту в Ню Йорку дня 20 серпня:

Дрехслер Дмитро, Дарія, Анна, Степан; Гаврилюк Петро, Параня, Ярослав; Гординський Степан, Анна, Анатоль; Якубин Олекса, Марія, Рудольф, Володимир; Ясінський Олександер, Софія, Марія, Катерина; Карась Еміль; Коцур Петро, Агафія, Ярослава; Коваль Василь; Козак Іван, Параска, Ірина; Куцло Іван; Луцик Іван, Ольга; Меринда Евстахій; Михалевич Павло, Люба, Петро, Марія; Мозолюк Анна; Михайлишин Василь, Анна, Григорій, Ірина; Орловський Іван, Юлія, Катерина; Панасюк Степан, Яніна, Марія; Піняс Іван; Пилипишин Степан, Уляна, Надія; Стлоній Микола, Фріда, Влентина, Ліна; Струк Євген; Суровець Андрій, Явдокія, Роман; Шкірпан Дам'ян; Шуган Розалія; Андрушків Степан, Емілія; Баґан Богдан; Білий Володимир, Олександра, Ярослав; Бортник Василь, Петронеля; Цюна Михайлина; Дячун Андрій; Діхтярів Семен, Марія, Ніна; Фліґ Софія; Ґеба Дмитро, Марія, Антонія; Ґлембоцький Степан; Ґоїв Зенон; Головко Константин, Марія, Григорій, Катерина; Ковалець Ярослав, Марія; Котко Лідія; Тороус Яків; Ухин Роман, Павлина, Анна, Марія; Курій Василь, Марія; Лешик Микола, Наталія, Олег; Лозинський Михайло, Оксана; Маркопольський Віктор; Мельничин Василь; Хоредник Василь, Марія, Анна; Петренко Петро; Петрушка Іван; Почаївський Степан; Соловій Степан, Анна, Марія, Роман; Валецький Дмитро; Василькович Зенон; Вдовичин Юрій, Стефанія; Вельчів Іван, Віра, Анна, Тамара; Вишневський Марко, Ольга, Олександер, Надія, Володимир; Заяць Михайло, Тятяна, Володислав; Жовнір Михайло, Іванна, Марта; Попель-Олешкович Семен, Марія.

Українці, що приїхали старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Белю" до порту в Ню Йорку, дня 17 серпня:

Бережницький Іван, Марія, Галина, Валерія; Гайдук Гаврило; Ганза Василь, Ольга, Ніна; Яблонський Осип; Яцина Григорій; Якимець Андрій, Анна, Степан; Коцур Теодор, Анна, Теодора, Софія, Анна, Марія; Кириченко Анатоль, Надія, Віра; Кузевич Микола; Кузьмицький Никифор, Дарія, Іван, Микола; Лещишин Михайло, Валеска; Марчук Григорій, Марія, Микола, Павло; Михалюшко Іван, Галина; Мирон Андрій, Марія, Наталія; Ненич Авраам, Юлія; Оліяр Микола, Осипа, Петро; Пасічняк Василь, Дарія, Олександер; Петрига Степан, Меланія, Зінаїда; Пустовій Степан, Олександра, Анна; Шмідт Марія, Софія; Тінник Михайло, Галина, Юрій, Віра; Бабчук Василь, Анна, Юрко; Качмарський Орест; Маслюк Дмитро, Анна, Євген, Олег; Павляк Антін, Стефанія, Роман, Генрик; Пришляк Іван, Юлія, Марія; Радловський Мирон; Рощішевський Михайло; Сосна Ярослав; Воєвідка Ярослав, Христина, Ігор, Матрона, Теофіля; Заброцький Василь, Анна, Христина; Андрусів Андрій, Ана; Балацький Богдан; Бандура Михайло, Розалія, Степан; Боґіра Михайло; Хехетен Сергій, Евдокія; Хемич Євген, Марія; Ціко Микола, Марія, Євгенія; Дроботій Олекса; Душний Григорій; Дядик Катерина; Дзікович Леонід, Емілія; Федишин Василь; Яцишин Михайло, Марія, Микола; Олинський Андрій; Полянський Іван, Марія, Надія, Володимир; Повстенко Ґеорґ; Прокопович Іван, Лідія, Іриней; Скочко Володимир, Татяна, Юрій, Леонід, Борис.

ГОРИ ГОВОРЯТЬ

Роман у 2-ох частях знаменитого повістяра Уласа Самчука

Сторін 194. — Ціна $1.00.

Замовлення разом з належітістю слати до:

"Svoboda" P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади замовлення треба платити американською валютою.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Артист маляр

Михайло ОСІНЧУК

визначний спеціяліст в церковному мистецтві, що має за собою кільканадцять стилево виконаних поліхромій церков. Малює церкви, вівтарі та іконостасні ікони і плащениці. Проєктує і виконує іконостаси і півіконостаси і всі зв'язані з ними роботи різьбарські, позолотарські та малярські.

Адреса: 236 E. 13th Street New York 3, N. Y.

Tel: GRamercy 3-6217

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться у неділю, 21-го серпня в годині 6. вечером, в У. Н. Домі 183 Фліт вул. Члени відділу, до котрих приїхали рідні або знайомі повинні тих людей привести на збори і вписати в члени У. Н. Союзу. — І. Грабар, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомля всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 21. серпня, в годині 2. пополудні в гали церковній. Просимо всіх членів явитись на час. Котрі члени не будуть могли бути на зборах, то хай принесуть свої вкладки в понеділок вечером до секретаря на адресу John Markowicz 287 Randolph St., Carteret, N. J., але не кожного дня, як попередньо. — І. Савчак, предс.; И. Крупа, кас.; І. Маркович, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Місячні збори Тов. Подільська Січ, від. 8, відбудуться в неділю, 21. серпня, в галі У. Н. Дому при 13 Вашінгтон вул., в годині 2-гію пополудні, Просимо всіх членів прийти на ці збори бо є важні справи до порішення, а головно справа Пікніку. Рівнож просимо привезти нових членів. — Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. „Дністер", від.430 відбуватимуться на протязі цілого року в третю пятницю кожного місяця, а саме: 19-го серпня, 16-го вересня, 21-го жовтня, 18-го листопада і 16-го грудня, все в годині 7:30 вечером, в домі Українського Клюбу, при 23-тій і Бравн вул.. Збори назначені до обговорювання обезпеченевих справ і збирання вкладок. Всіх членів проситься о обовязкову участь в Зборах, та регулярне вплачування вкладок. Вкладок по домах не будемо колєктувати, тому, що це є велика втрата часу і гроша на подорожі за вкладками. Хто з членів не може прибути на збори, то хай старається присилати свої вкладки до секретаря відділу: Осуп Bakay, 2209 Aspen St., Phila., 30, Pa., однак не дальше як до 25-го кожного місяця. Просимо мати на увазі, що незаплачення владок у призначеному часі, може бути причиною суспензи. — Р. Дяків, предс.; О. Вакай, секр.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

ПОШУКУВАННЯ

ШУКАЮ знакомих, які працювали у фабриці Hamenerle в Dornbirn Австрія. Писати на адресу: PIKAS PETER, H. Q. Civilian Labor c/o H. Q. 1st Inf. B.D.A. Puckapunyal. Vic. Australia.

ПОШУКУЮ Михайла Забурського з с. Плауча, пов. Золочів, котрого в 1942 році забрали німці до примусової праці. Хто знає про нього або він сам прошу зголоситись на адресу. Joseph Berbelycky 57 Fort Ave., Roxbury, Mass. U.S.A.

ШУКАЮТЬ ЗАЙНЯТТЯ

КВАЛІФІКОВАНИЙ ДИРИГЕНТ оперний співак (тенор), дяко-учитель та танцюрист, — як рівнож добрий організатор концертів, різних імпрез та представлень пошукує праці як дяко-учитель при укр. парохії, де б мав змогу свої здібности і знання вповні використати.
ЕДВАРД КАМІНСЬКИЙ
1056 HOE AVE., BRONX 59, N. Y.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N. Y. C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острі й довгочасні недуги мужчин і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — Офісові години: В будні 10—6:45; в суботи: 10—1; замкнено в неділі.

ЩО Є НА ПРОДАЖ В СУРМІ!

РІЖНЕ

Канва, ярд $1.50. Нитки Д. М.С. по 10 цт. моток.	
Взірці, книжка 25 таблиць	$ 3.00
Словар англ. - український, 60,000 слів	4.75
Коси (австрійські) 28, 30 і 32 цалі по	4.75
Бабка, молоток, перстень	5.95
Мід з гречаного або конюшинного цвіту 5 фунтів	1.75
Газети зі старого краю 3 за 25 центів.	
Українська машинка до писання	65.00
НОТИ ДО СПІВУ І ГРАННЯ	
Альбум 201 українських народних пісень	2.00
ЛІРА, збірник 364 пісень і взірці	2.75
Запорожець за Дунаєм (партитура)	2.50
Наталка Полтавка (партитура)	3.00
РЕКОРДИ ДО ГРАМОФОНА	
Альбум 10 рекордів Кошиця (хори)	11.60
Альбум 12 рекордів красві хори), або 13 рекордів без альбума	9.00
Альбум 12 рекордів танці Снігура (або 13 рекордів без альбума)	9.00
Альбум 12 рекордів танці Олексина (або 13 рекордів без альбума)	9.00
Альбум 12 рекордів весільні Гуменюка (або 13 рекордів без альбума)	9.00
Альбум 12 рекордів комічні Жуковського (або 13 рекордів без альбума)	9.00

Замовлення враз з грішми посилайте на адресу:
SURMA BOOK and MUSIC CO.
11 E. 7th St., New York 3, N. Y.

ПОШИРЮЙТЕ ПРАВДУ ПРО УКРАЇНУ!

СКАЖІТЬ СВІТОВІ ЯК, ЗА ЩО І ПРОТИ КОГО БОРЕТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД!

Замовте негайно для себе і для своїх знайомих ДОКУМЕНТАЛЬНУ ІСТОРІЮ

Української Повстанчої Армії

"UKRAINIAN RESISTANCE"

The Story of the Ukrainian Liberation Movement in Modern Times

ТІЛЬКИ ЩО ВИДАНУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

УКРАЇНСЬКИМ КОНГРЕСОВИМ КОМІТЕТОМ АМЕРИКИ.

Ціна книжки $3.00.

Замовлення разом з належітістю посилайте до: "SVOBODA"

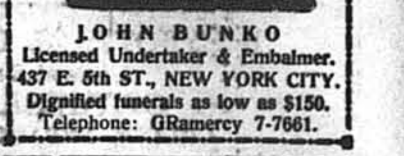
81-83 Grand Street, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

заряджує погребами по ціні так низькій як $150

ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer.
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

Comfortable air conditioned

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET NEW YORK CITY
Tel. ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPPEL: 707 PROSPECT AVENUE (Cor. E. 155 St.) Bronx, N. Y.
Tel. MElrose 5-6577

ТАРЗАН, ч. 2158. Тікар дістав свою жертву.

Коли Тікар впав горілиць, буйвіл піднявся швидко й пішов наступом.

Одначе ще вчас молодий лев відзискав силу в нозі і скочив набік.

Буйвіл перебіг попри нього і заки міг ще раз відвернутися, Тікар скочив на його хребет.

Вимикаючи розумно рогів, Тікар вдарив лапою наче молотом і зломив карк буйвола. А далеко на степу ватага ловців бачила цілу оту штуку.